

هشدار آیت الله العظمی مکارم شیرازی به علمای اسلام

اگر برای فاجعه منا کاری نکنیم، هم در قیامت و هم در افکار عمومی پیروان سایر ادیان مسئول خواهیم بود:

اگر برای فاجعه منا کاری نکنیم، هم در قیامت و هم در افکار عمومی پیروان سایر ادیان مسئول خواهیم بود:

هشدار آیت الله العظمی مکارم شیرازی به علمای اسلام

امیدوارم مفتیان و علمای بزرگ محترم کشورهای اسلامی گامهای مؤثری در این راه بردارند و کاری کنند که یوم القیامة در پیشگاه خداوند مسئول نباشیم (فَبَشِّرْ عِبَادِ * الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ) هرگاه علمای اسلام در برابر این همه قربانی (که به اجماع همه مطلعین هزاران نفر بودند) بی تفاوت بماند مردم دنیا چه خواهند گفت؟ آیا استنباط مردم جهان این خواهد بود که مسلمانان برای جان همکیشان خود ارزشی قائل نیستند؟

حضرت آیت الله العظمی مکارم شیرازی با توجه به گذشتن چندین هفته از حادثه منا و عدم واکنش جدی اکثر علمای جهان اسلام آمادگی خود را برای برگزاری نشست‌های تخصصی و چاره‌جویی در این خصوص اعلام داشتند.

در بخشی از این نامه آمده است:

این فاجعه (دور از مسائل سیاسی و روابط مختلف کشورهای اسلامی) برای همه علمای اسلام در هر جا هستند مسئولیت آفرین است و لازم است برای علاج آن چاره‌ای بیندیشیم اما متأسفانه هفته‌ها از وقوع این حادثه تلخ گذشت و عکس العمل چندانی از علمای جهان اسلام مشاهده نشد، این در حالی که پیغمبر اکرم (صل الله علیه و آله و سلم) می‌فرماید: «من لم یهتمّ بأمر المسلمین فلیس منهم».

در بخش دیگری از این نامه می‌افزاید: جان یک مسلمان محترم است (ومن أحيایها فکانما أحيانا الناس جمیعا) تا چه رسد به جان هزاران مسلمان آن هم هنگام ادای فریضه بزرگ حج. آیا نباید برای حل این مشکل و تبعات آن و مسائل مربوط به حال و آینده چاره‌ای اندیشید؟

و در بخش دیگری آمده است: در دنیائی که گاه برای از دست رفتن یک فرد آن همه سر و صدا به راه می‌اندازند هرگاه علمای اسلام در برابر این همه قربانی (که به اجماع همه مطلعین هزاران نفر بودند) بی تفاوت بماند مردم دنیا چه خواهند گفت؟ آیا استنباط مردم جهان این خواهد بود که مسلمانان برای جان همکیشان خود ارزشی قائل نیستند؟

معظم له با اشاره به اظهارات بعضی از علمای عربستان

چنین می‌گوید:

مربوط ساختن این قضیه به «قضا و قدر الهی» (که برای فرار از بار مسئولیت‌ها اظهار شده) خود فاجعه دیگری است چون تعلیمات اسلام را در مسأله «قضا و قدر» زیر سؤال می‌برد.

آیا مثلا اگر بیماری خطرناکی در میان مسلمین شایع شود نباید برای علاج آن تلاش شود باید بگذاریم هزاران قربانی بگیرد و آن را به قضا و قدر الهی مربوط سازیم؟ در حالی که قضا و قدر در قرآن مجید و سنت پیغمبر اکرم (صل الله علیه و آله و سلم) هرگز چنین معنائی ندارد که خداوند در حوزه اعمال انسانی ما را به تدبیر و چاره‌اندیشی صحیح مکلف ساخته است که ترک آن مسئولیت آفرین است (در ضمن ایشان قول دادند که بحث جامعی درباره قضا و قدر اسلامی آماده و ارسال دارند).

در بخش پایانی این نامه (پس از شرح وظایف چهارگانه که همگی دربرابر این فاجعه داریم) آمده است:

من بر حسب وظیفه شرعی و انسانی خود آمادگی خویش را اعلام می‌دارم تا با دعوت از علمای برجسته جهان اسلام به تبادل نظر در این خصوص بپردازیم و در این راستا پیشنهاد می‌کنم با برگزاری نشست‌های کاملاً علمی و فقهی (دور از مسائل سیاسی در قم یا در هر کدام از مراکز کشورهای مختلف اسلامی به آسیب شناسی این مسأله بپردازیم.

امیدوارم مفتیان و علمای بزرگ محترم کشورهای اسلامی گام‌های مؤثری در این راه بردارند و کاری کنند که یوم القیامة در پیشگاه خداوند مسئول نباشیم (فَبَشِّرْ عِبَادِ * الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ).